

Trediyte Møde.

Mandagen den 24de Januar 1881, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Folkethingets Formand har jeg modtaget Underretning om, at Folkethinget for sit Vedkommende til Medlemmer af Fællesudvalget angaaende Tillægsbevillingslovforlaget har valgt følgende Herrer: Høiesteretsassessor Rimestad, Statsrevisor Høgsbro, Statsrevisor Hørup, General Thomsen, Stoleforstander Berg, Redaktør Rauber, Lehns greve Holstein-Holsteinborg, Overreissagsfører Stenstrup, Gaardeier Grifstrup, Gaardeier W. Holm, Godseier Ingersted, Lærer Chr. Ravn, Statsrevisor Dinesen, Gaardeier Rasmussen og Gaardeier Lange.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fremmedes Fiskeri under Færøerne.

(Lovforlaget findes i Tillæg A.)

Lovforlaget fattes under Forhandling.

Rump: Som berørt i Motiverne, ere Lovforslagets §§ 1 og 2, som indeholde Straffebestemmelser for ulovligt Fiskeri under Færøerne, stemmende med de Forskrifter, der findes i en Forordning af 1872 om Fiskeri under Island. Naar disse Bestemmelser blive gjældende for Færøerne, vil der ved samme stoppes et Gul, som findes i den færøiske Lovgivning. Ganste vist eksisterer dette Gul forsaavidt ikke, som der er en gammel Bestemmelse, der fastsætter Straf for ulovligt Fiskeri under Færøerne; men den er, som som anført i Motiverne, ikke bleven bragt til Anvendelse i lang Tid, og det af gode Grunde, idet den er saa rigorøs, at den ikke lader sig bruge. Den bestemmer nemlig Konfiskation af Skib og Ladning og efter Omstændighederne tillige korporlig Straf for ulovligt Fiskeri. Der er imidlertid god Anvendelse paa Færøerne for effektive Straffebestemmelser. Man hører jævnlig fra Fiskere deroppe Klager over Dvergreb fra fremmede Fiskeres Side. Disse Klager gaa navnlig ud paa, at de fremmede Fiskere løbe ind i de smalle Sunde, som ere mellem Øerne, og der drive Agnfiskeri. De indspidte Fiskere ere bange for, at de Fremmede skulle ødelægge Agnfiskeriet, saa at de selv ikke

kunne faae Tilstrækkeligt. Det har imidlertid været forbundet med Vanskelighed at straffe Lovovertræderne. Da man ikke har kunnet anvende den gamle Bestemmelse, er man gaaet en anden Vej. I Loven af 21de Marts 1855 om Ophævelsen af den kongelige Enehandel paa Færøerne, findes der adskillige Besejlingen af Færøerne vedrørende Bestemmelser, saasom at alle Skibe, som komme til Færøerne, skulle melde sig i en vis bestemt Havn, hvor en Betjent da skal affordre dem visse Afgifter, derunder saakaldte Ankerpenge 2 Kr. pr. Løst, og at vedkommende Betjent skal paase, at Skibet er i Besiddelse af visse Papirer, navnlig Attest for, at der paa Hjemstedet ikke er smitsom Sygdom. Man har nu søgt at ramme de Fiskere, der drive ulovligt Fiskeri, ved naar Overtrædelse af Bestemmelserne i Loven af 1855 var tilstede, da at anvende disse. Men det er ikke nogen meget heldig Maade at naae det Maa, som man vil naae. Forholdet kan let være det, at Betingelsen for Anvendelsen af Straf for disse andre Forsejler ikke er tilstede. Man har i saadanne Tilfælde ikke havt andet Valg end enten ligeoverfor Klagerne fra Færøernes Side at lægge det høve Dre til eller at anvende arbitrære Straffe mod de fremmede Fiskere, to Udveie, som ikke ere heldige. Derfor glæder det mig at se, at der nu er fremkommet et Lovforslag, som giver Straffebestemmelser for de omhandlede Forsejler. Disse Bestemmelser findes, som bemærket, i den islandiske Forordning af 1872 for denne. De Vedkommende; de maa da vel ogsaa være passende for Færøerne.

Inden jeg forlader dette Punkt, skal jeg tildele mig at henlede de høitærede Ministers Opmærksomhed paa et Spørgsmaal, som ligger Straffebestemmelserne meget nær. Det er jo ikke nok at have saadanne. For at faae dem overholdte, er det nødvendigt, at man ogsaa maa kunne stille de Skyldige for Domstolene. Med Hensyn til de her omtalte Forsejler er det imidlertid forbundet med temmelig store Vanskeligheder. De Skyldige ville, naar man ikke har Andet end Straffebestemmelserne, i de allerfleste Tilfælde ikke blive dragne til Ansvar. Jeg tror nok, at man kan sige, at det Antal Tilfælde, i hvilke det sker, er forsvindende. Det er meget vanskeligt at faae fat i de Skyldige; de komme sjældent til Land og da gjerne til saadanne Havne, hvor der ikke findes nogen Autoritet, der kan drage dem til Ansvar. Det, der trænges til deroppe, naar Straffebestemmelserne skulle gjøre deres Nytte, er et effektivt Spølliti. Det er nu ikke min Mening, at man skal forholde sig overfor Færøerne, som man har forholdt sig overfor Island, at man skal fende et Krigsskib derop for at paase, at Fiskerne ikke gjøre sig skyldige i Dvergreb;